Lietas Nr. A420307414
Lietas arhīva Nr. A42-00504-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 13.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Višķere,
tiesnese I.Putra,
tiesnese A.Zariņa,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību „/nosaukums A/" pārstāvim A.Z. un juridiskās palīdzības sniedzējam zvērinātam advokātam Benno Butulim, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Iepirkumu uzraudzības biroja pārstāvim O.D. un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" pārstāvei L.B.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „/nosaukums A/" pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja 2014.gada 6.maija lēmuma Nr.4-1.3/1298 atzīšanu par prettiesisku un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" izsludinātā iepirkuma ar identifikācijas Nr.LVC 2014/10/ERAF un iepirkuma ar identifikācijas Nr.LVC 2014/58/ERAF nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietverto prasību atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts akciju sabiedrība „Latvijas Valsts ceļi" (turpmāk arī – Pasūtītāja) 2014.gada 5.martā izsludināja publisko iepirkumu „Valsts reģionālā autoceļa P121 Tukums – Kuldīga posma Zemīte – Pūces km 23,13 – 33,18 rekonstrukcija" (iepirkuma identifikācijas Nr.LVC 2014/10/ERAF) (turpmāk – iepirkums Nr.1), savukārt 2014.gada 13.martā – publisko iepirkumu „Valsts reģionālā autoceļa P62 Krāslava – Preiļi – Madona (Atašiene – Ļūmāni) rekonstrukcija posmā no km 104,20 līdz 113,40" (iepirkuma identifikācijas Nr.LVC 2014/58/ERAF) (turpmāk – iepirkums Nr.2) (abi kopā turpmāk arī – Iepirkumi).

[2] Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „/nosaukums A/" (turpmāk arī – pieteicēja) 2014.gada 14.aprīlī ar iesniegumu Nr.2014/06-92 (*lietas 10.-14.lapa*) un iesniegumu Nr.2014/06-93 (*lietas 34.-38.lapa*) (turpmāk abi kopā – 2014.gada 14.aprīļa iesniegumi) vērsās Iepirkumu uzraudzības birojā par iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu prasību neatbilstību. 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos

norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma „Darba organizācija" 5.punktā ietvertā prasība (turpmāk arī – strīdus prasība) paredz, ka pretendentam piedāvājumā ir detalizēti jānorāda asfaltbetona piegādes maršruti no ražotnes līdz būvobjektam, attālums, orientējošais laiks ceļā, izmantojamā tehnika un citi pasākumi, kuri nodrošina asfaltbetona piegādi un ieklāšanu specifikācijās noteiktajā kvalitātē.

[2.2] Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 2.2.punkts noteic, ka neatkarīgi no asfaltbetona rūpnīcas atrašanās vietas, līguma izpildē jānodrošina asfaltbetona transportēšana un iestrāde objektā tādā kvalitātē, lai sasniegtu Specifikācijās noteiktās prasības attiecībā uz asfaltbetona segumu, un pretendentam ar pieejamām būvmašīnām un iekārtām jādemonstrē spēja izbūvēt objektu atbilstoši Specifikāciju prasībām noteiktajā būvdarbu termiņā.

Gadījumā, ja pretendents ar savu saskaņā ar nolikumu 3.pielikuma 5.punktu piedāvājumā iekļauto darba organizācijas aprakstu nespēs pārliecināt Pasūtītāju, ka tā piedāvājums atbilst minētajiem nolikumu 3.pielikuma 2.2.punkta nosacījumiem, pastāv iespēja, ka pretendents tiks izslēgts no konkursa saskaņā ar nolikumu 16.3.punkta nosacījumiem. Tādējādi ir paplašināta iespēja izslēgt pretendentus no konkursa, balstoties uz subjektīviem un nepārbaudāmiem kritērijiem.

[2.3] Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 5.punkts ir nekonkrēts un neskaidrs, nolikums neparedz skaidrus kritērijus, kā tiks pārbaudīta piedāvājuma atbilstība minētajai nolikuma prasībai. Līdz ar to tiek pārkāpts Publisko iepirkumu likuma 2.panta 2.punktā ietvertais piegādātāju brīvas konkurences un taisnīgas attieksmes princips, jo piegādātāju brīva konkurence un taisnīga attieksme pret tiem nav iespējama, ja pretendenta spēja uzvarēt iepirkumos ir pakļauta neskaidriem, nenoteiktiem un nevienam pretendentam nezināmiem kritērijiem.

[2.4] Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 5.punkta prasības pieļauj, ka Pasūtītāja var izrādīt atšķirīgu attieksmi pret pretendentiem, atkarībā no to piedāvājumos norādītās asfaltbetona ražotnes atrašanās vietas un izvēlētā maršruta. Līdz ar to tiem pretendentiem, kuru asfaltbetona ražotne atrodas tuvāk būvobjektam, ir priekšrocības attiecībā pret pārējiem pretendentiem. Tādējādi tiek pieļauts vienlīdzības principa pārkāpums.

[3] Ar Iepirkumu uzraudzības biroja (turpmāk – Birojs) 2014.gada 6.maija lēmumu Nr.4-1.3/1298 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) (*lietas 8.-9.lapa*) iesniegumi atstāti bez izskatīšanas.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos pieteicēja ir apstrīdējusi Pasūtītājas Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietvertās prasības, bet šo prasību pamatotība tika izvērtēta jau Biroja Iesniegumu izskatīšanas komisijas 2014.gada 28.aprīļa lēmumā Nr.4-1.2/14-111 (turpmāk – 2014.gada 28.aprīļa lēmums). Šajā lēmumā tika atzīts, ka Pasūtītājas rīkoto iepirkumu nolikumos ietvertās 3.pielikuma „Darba organizācija" 5.punkta prasības ir pamatotas.

Līdz ar to Birojs nolēma atstāt pieteicējas iesniegumus bez izskatīšanas, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma $83.^1$panta pirmās daļas 2. un 3.punktu (kuri noteic, ka Birojs ir tiesīgs iesniegumu atstāt bez izskatīšanas, ja attiecībā uz iepirkuma procedūru par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata jau ir bijis iesniegts un izskatīts iesniegums vai ja iesniegums ir acīmredzami noraidāms pēc būtības).

[4] 2014.gada 5.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums (*lietas 3.-6.lapa*).

Pieteikums pamatots ar tiem pašiem apsvērumiem, kas minēti pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos. Papildus pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[4.1] Birojs nepamatoti atstājis bez izskatīšanas pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus,

atsaucoties uz to, ka šajos iesniegumos norādītie iebildumi pēc būtības ir jau izvērtēti ar Biroja 2014.gada 28.aprīļa lēmumu.

Pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumi, kaut arī atsevišķos punktos ietver vienus un tos pašus argumentus, pēc būtības atšķiras no 2014.gada 31.marta iesnieguma iepirkumā Nr.LVC 2014/11/KF (turpmāk arī – 2014.gada 31.marta iesniegums), kuru izskatot, Birojs pieņēma 2014.gada 28.aprīļa lēmumu. 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos pēc būtības ir ietverti argumenti, kuri skar vienlīdzības principa iespējamos piekāpumos, savukārt 2014.gada 31.marta iesnieguma būtība bija koncentrēta uz teritoriālās diskriminācijas aizlieguma principa iespējamiem pārkāpumiem. Birojs nav ņēmis vērā, ka diskriminācijas aizlieguma princips ir šaurāks un nolikuma prasības, kas atbilst diskriminācijas aizlieguma principa prasībām, vienlaikus var būt neatbilstošas vienlīdzības principa prasībām. Līdz ar to Birojam vajadzēja pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus izskatīt pēc būtības.

[4.2] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2011.gada 25.februāra lēmuma lietā Nr.SKA 413/2011 16.punktā ir atzinis, ka Publisko iepirkumu likuma $83.^1$ panta pirmās daļas 2.punkts paredz iespēju neizskatīt tādus iesniegumus, par kuros ietvertajiem jautājumiem pēc būtības jau ir izlemts tajā pašā iepirkuma procedūrā.

Tā kā pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumi iesniegti par citu iepirkumu un par citiem apstākļiem un apsvērumiem, salīdzinot ar 2014.gada 31.marta iesniegumu, Birojam nebija pamata piemērot Publisko iepirkumu likuma $83.^1$ panta pirmās daļas 2.punktu.

[5] 2014.gada 17.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Biroja paskaidrojumi (*lietas 197.-198.lapa*), kuros Birojs norādījis, ka pieteikumu neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

Papildus Birojs uzsvēris, ka visos pieteicējas apstrīdētajos Pasūtītājas rīkotajos iepirkumos nolikumu 3.pielikuma „Darba organizācija" 5.punkta prasības pēc satura ir identiskas. Visus apstrīdētos iepirkumus vieno pēc būtības līdzīgs iepirkuma priekšmets (autoceļu rekonstrukcija) un tipveida iepirkuma procedūras nolikums. Birojs 2014.gada 28.aprīļa lēmumā jau izvērtēja Pasūtītājas nolikumu 3.pielikuma 5.punkta prasību un atzina, ka tā ir pamatota un leģitīma.

Šajā lietā pieteicējas izvirzītie argumenti vienlīdzības principa kontekstā nekādā veidā neietekmētu Biroja 2014.gada 28.aprīļa lēmumā izdarīto secinājumu par konkrētās nolikumu prasības tiesiskumu un pamatotību. No pieteikuma ir redzams, ka pieteicējai ir zināmi Biroja 2011.gada 28.aprīļa lēmuma motīvi un tātad pieteicējai ir arī saprotams, kādu motīvu dēļ Birojs ir uzskatījis, ka nav pamata pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus izskatīt pēc būtības.

[6] 2014.gada 21.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pasūtītājas paskaidrojums (*lietas 200.-203.lapa*), kurā Pasūtītāja norādījusi, ka pieteikumu neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt. Pasūtītāja norādījusi turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Birojs pamatoti atstāja bez izskatīšanas pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus, jo minētajos iesniegumos pieteicēja ir apstrīdējusi būvdarbu nolikumu prasību, par kuru Biroja Iesniegumu izskatīšanas komisija jau 2014.gada 28.aprīlī pieņēma lēmumu, izskatot citu pieteicējas iesniegumu, ar kuru tika apstrīdēta identiska iepirkuma nolikuma prasība.

[6.2] Lai gan daži argumenti pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos redakcionāli atšķiras no 2014.gada 31.marta iesniegumā minētajiem, tie neatšķiras pēc būtības un jēgas, un nav balstīti uz citiem faktiskajiem apstākļiem.

[6.3] Birojs 2014.gada 28.aprīļa lēmumā ir veicis apsvērumus par apstrīdēto prasību no visiem

iespējamiem aspektiem, neaprobežojoties tikai ar pieteicēja iesniegumā norādīto. Tostarp Birojs atzina, ka konkrētā prasība vienādi attiecas uz visiem pretendentiem. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka Birojs nav izvērtējis prasību no vienlīdzības principa aspekta.

[6.4] Par pieteicējas iespējām sagatavot piedāvājumu liecina fakts, ka gan iepirkumā Nr.1, gan iepirkumā Nr.2, kuru nolikumos iekļauto prasību pieteicēja apstrīdējusi, pieteicēja, iesniedzot piedāvājumus, ir pirmšķietami izpildījusi apstrīdēto prasību.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja. Pieteicējas pārstāvis, atsaucoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem, uzsvēra, ka Birojs nepamatoti atteicies skatīt pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus pēc būtības.

Vienlaikus pieteicējas pārstāvis uzsvēra, ka attiecībā uz apstrīdētās nolikumu prasības prettiesiskumu šajā lietā pieteicēja neapšauba, ka šāda prasība ir vērsta uz leģitīmu mērķi un tāpēc pēc būtības ir pamatota. Proti, pieteicēja saprot, ka prasība piedāvājumā detalizēti aprakstīt asfaltbetona piegādes veidu un plānoto maršrutu ir vērsa uz to, lai Pasūtītāja varētu pārliecināties, ka laikā, kamēr asfaltbetons no rūpnīcas tiek piegādāts līdz objektam un iebūvēts, tas tiks uzturēts nepieciešamajā kvalitātē. Tomēr, neskatoties uz to, konkrētā prasība, pieteicējas ieskatā, ir vērtējama kā prettiesiska, jo tā nav pietiekami skaidra. Proti, tā kā nolikums nesatur skaidrus kritērijus (formulas), pēc kuriem Pasūtītāja vērtēs pretendentu iesniegtos asfaltbetona piegādes veida un maršruta aprakstus, šī prasība kopumā ir vērtējama kā nesaprotama. Pieteicējas ieskatā, Pasūtītājai nolikumā bija jādod skaidras norādes, no kurām varētu izsecināt, kādu asfaltbetona piegādes veidu Pasūtītāja atzītu par adekvātu.

Pieteicēja papildus paskaidroja, ka Iepirkumos pieteicēja sagatavoja piedāvājumus un tos iesniedza, bet tās piedāvājumi tika izslēgti no tālākas vērtēšanas cita kritērija neizpildes dēļ. Strīdus prasības izpildes dēļ pieteicēja no Iepirkumiem nav izslēgta.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pusē pieaicināto iestāžu pārstāvji pieteikumu neatzina.

Tostarp gan Biroja pārstāvis, gan Pasūtītājas pārstāve norādīja, ka apstrīdētā nolikumu prasība ir skaidra un saprotama, jo kompetentam ceļu būvniekam ir jāzina, kā nogādāt asfaltbetonu līdz objektam vajadzīgajā laikā un kvalitātē, līdz ar to kompetentam ceļu būvniekam ir arī jāspēj sniegt detalizētu aprakstu par to, kā to tiek plānots darīt.

Pasūtītājas pārstāve papildus paskaidroja, ka ceļa būvētājam ir jānodrošina, ka asfaltbetons no rūpnīcas līdz objektam tiek piegādāts laikus un nemainot tā kvalitāti. Tāpēc Pasūtītāja nolikumā ir ietvērusi strīdus prasību, lai tādā veidā pārliecinātos, ka pretendenti ir saplānojuši, kādā veidā tie laikā, kamēr asfaltbetons tiek pārvests no rūpnīcas līdz objektam, uzturēs asfaltbetonu vajadzīgajā kvalitātē un nodrošinās, ka asfaltbetons tiek piegādāts laikus. Pasūtītāja pārstāve norādīja, ka arī tad, kad šāda prasība Pasūtītājas rīkotajos ceļu rekonstrukcijas iepirkumu nolikumos vēl netika ietverta, Pasūtītāja vienmēr ar atsevišķu vēstuli prasīja pretendentiem sniegt informāciju par to, kā viņi ir izplānojuši asfaltbetona piegādi. Līdz ar to, lai nekavētu laiku ar atsevišķu pieprasījumu sūtīšanu, Pasūtītāja nolēma, ka lietderīgāk ir konkrētās informācijas nepieciešamību norādīt uzreiz nolikumā.

Pasūtītājas pārstāve vienlaikus norādīja, ka Pasūtītājai būtībā nav svarīgi, no cik tuvas vai tālas asfaltbetona ražotnes asfaltbetons tiek vests, ja vien konkrētais pretendents ir spējīgs nodrošināt, ka tas tiek atvests līdz objektam vajadzīgajā kvalitātē un laikā. Pasūtītājas pārstāve arī paskaidroja, ka Pasūtītāja nevar pati nolikumā aprakstīt visus iespējamos veidus, kādos pretendentiem asfaltbetons uz objektu jāpiegādā, jo visus iespējamos asfaltbetona piegādei piemērotos variantus nemaz nav iespējams uzskaitīt.

Motīvu daļa

[9] Izskatāmajā lietā pieteicēja ir vērsusies Birojā ar 2014.gada 14.aprīļa iesniegumiem un pēc tam ar pieteikumu tiesā, jo uzskata, ka iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietvertā prasība ir prettiesiska.

Tā kā Birojs ar pārsūdzēto lēmumu atteicās izskatīt pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus pēc būtības, pieteicēja ir vērsusies tiesā, lai tiesas ceļā panāktu, ka konkrētā nolikumu prasība tiek atzīta par prettiesisku. Šāds pieteicējas mērķis acīmredzami izriet gan no 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos un pieteikumā norādītajiem apsvērumiem, gan no pieteicējas pārstāvju tiesas sēdē paustā viedokļa par konkrētās prasības prettiesiskumu tās neskaidrības dēļ.

[10] Kā jau minēts, Birojs ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumus (2014.gada 14.aprīļa iesniegumus) atstāja bez izskatīšanas. Pārsūdzēto lēmumu Birojs ir pamatojis ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta normām, kas pieļauj pie noteiktiem nosacījumiem neskatīt iesniegto iesniegumu (sūdzību) pēc būtības.

Šis pants Publisko iepirkumu likumā ir iekļauts ar mērķi atslogot Biroju no tādu sūdzību izskatīšanas likuma 84.pantā noteiktajā (resursus ievērojami patērējošākā) kārtībā, no kurām jau sākotnēji redzams, ka to izskatīšana pēc būtības nav lietderīga. Šī mērķa sasniegšanai likumdevējs ir izvērtējis un paredzējis trīs patstāvīgus nosacījumus, kuru iestāšanās gadījumā Birojam tiek piešķirtas tiesības atteikties skatīt iesniegumu pēc būtības (atstāt iesniegumu bez izskatīšanas).

Savukārt tiesai, izskatot pieteikumu, kas iesniegts tiesā saistībā ar Biroja lēmumu atstāt iesniegumu bez izskatīšanas, ir jāpārbauda, vai Birojs konkrētajā gadījumā pamatoti piemērojis Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}pantu. Ja tiesa atzīst, ka Birojam tomēr būtu bijis jāskata konkrētais iesniegums pēc būtības, tiesai pašai ir jāpārbauda un jāizspriež pieteicēja pieteikuma priekšmets pēc būtības (konkrētajā gadījumā – vai Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 5.punkta prasība ir tiesiska) *(sal. sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 25.februāra lēmuma lietā SKA-413/2011 6.-13.punktu)*.

[11] Pārsūdzēto lēmumu Birojs ir pamatojis ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2. un 3.punktu.

Minētās tiesību normas noteic, ka Birojs ir tiesīgs iesniegumu atstāt bez izskatīšanas, ja attiecībā uz iepirkuma procedūru par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata jau bijis iesniegts un izskatīts iesniegums (2.punkts) vai ja iesniegumā ietvertās ziņas ir acīmredzami nepietiekamas iesniedzēja prasības apmierināšanai vai iesniegums ir acīmredzami noraidāms pēc būtības (3.punkts).

[12] Vispirms tiesa izvērtēs, vai Birojs pamatoti atstājis bez izskatīšanas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punkta normu.

[12.1] Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma un atbildētāja paskaidrojumiem tiesai, Birojs ir uzskatījis, ka konkrētajā gadījumā ir pamats piemērot šo tiesību normu, jo citā administratīvajā lietā saistībā ar citu Pasūtītājas izsludinātu iepirkumu Birojs pēc būtības jau ir izskatījis pieteicējas sūdzību par attiecīgā iepirkuma nolikumā ietvertu analogu normu. Proti, Birojs ir konstatējis, ka pieteicēja iepirkumā Nr.1 un iepirkumā Nr.2 ir apstrīdējusi tādu nolikuma prasību, kurai pēc satura identisku nolikuma prasību pieteicēja jau bija apstrīdējusi citā iepirkumā ar identifikācijas Nr. LVC 2014/11/KF. Šajā citā iepirkumā, izskatot pēc būtības pieteicējas iebildumus pret konkrēto nolikuma prasību, Birojs ar 2014.gada 28.aprīļa

lēmumu atzina, ka tā ir tiesiska un pamatota. Līdz ar to Birojs uzskata, ka pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos ietverto prasījuma priekšmetu Birojs pēc būtības jau ir izvērtējis ar 2014.gada 28.aprīļa lēmumu. Tā kā, Biroja ieskatā, 2014.gada 14.aprīļa iesniegumi būtībā satur tos pašus iebildumus un apsvērumus, kurus pieteicēja bija izvirzījusi iepirkumā Nr.LVC 2014/11/KF, Birojs uzskatīja, ka ir pamats piemērot Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punkta normu.

[12.2] Tiesa nepiekrīt šādam Biroja viedoklim par Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punkta normas piemērošanu.

Kā jau minēts, likums noteic, ka saskaņā ar šo normu Birojs ir tiesīgs atstāt iesniegumu bez izskatīšanas tad, ja attiecībā uz iepirkuma procedūru par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata jau bijis iesniegts un izskatīts iesniegums.

Tiesas ieskatā, no minētās tiesību normas acīmredzami izriet, ka Birojs var atstāt sūdzību bez izskatīšanas, ja *attiecībā uz to pašu iepirkumu*, proti, tajā pašā administratīvajā lietā Birojs jau pēc būtības ir izskatījis analogu iesniegumu. Tādējādi tajos gadījumos, kad viena konkrēta iepirkuma ietvaros personas vēršas Birojā ar sūdzību par vienu un to pašu jautājumu, balstoties uz vieniem un tiem pašiem iebildumiem, Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punkts dod Birojam iespēju atteikt izskatīt pēc būtības tādu iesniegumu, kuram analogu Birojs saistībā ar konkrēto iepirkumu jau ir izskatījis. Minētais izriet arī no Augstākās tiesas judikatūras (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 25.februāra lēmuma lietā SKA-413/2011 16.punktu).*

Bet tas nenozīmē, ka līdz ar to konkrētā likuma norma pieļauj, ka Birojs bez izskatīšanas var atstāt arī iesniegumus par prasījumiem, kuri konkrētā iepirkumā iepriekš nav bijuši izvirzīti, bet kuriem līdzīgi prasījumi ir bijuši izteikti citās līdzīgās administratīvajās lietās, proti, citu iepirkumu ietvaros. Minētais pamatojams ar to, ka, tiesas ieskatā, ir loģiski, ja tiek pieļauts atstāt bez izskatīšanas tādu iesniegumu, saistībā ar kurā ietverto prasījumu konkrētajā administratīvajā lietā jau ir pieņemts Biroja lēmums. Bet vienā administratīvajā lietā pieņemts lēmums (administratīvais akts) tieši ietekmē un regulē tiesiskās attiecības tikai šajā administratīvajā lietā. Attiecībā uz citām administratīvajām lietām tas līdz ar to ir vērtējams tikai un vienīgi kā Biroja prakse līdzīgā lietā, kas, protams, ir ņemama vērā vienlīdzības principa kontekstā, bet nedod tiesības atstāt iesniegumu bez izskatīšanas Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punktā paredzētajā kārtībā.

[12.3] Konkrētajā gadījumā Birojs nav ņēmis vērā, ka pieteicējas 2014.gada 31.marta iesnieguma priekšmets bija iepirkuma Nr. LVC 2014/11/KF nolikuma 3.pielikuma 5.punkta atzīšana par prettiesisku, savukārt 2014.gada 14.aprīļa iesniegumu priekšmets ir pavisam citu iepirkumu, proti, iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu atzīšana par prettiesiskiem attiecīgajā daļā. Biroja 2014.gada 28.aprīļa lēmums līdz ar to ir pieņemts un regulē tiesiskās attiecības pavisam citā administratīvajā lietā – iepirkumā Nr. LVC 2014/11/KF, nevis iepirkumā Nr.1 vai iepirkumā Nr.2. Lai arī nav noliedzams, ka iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietvertā prasība pēc satura ir identiska iepirkuma Nr. LVC 2014/11/KF nolikuma 3.pielikuma 5.punkta prasībai, tas tomēr nemaina faktu, ka tie ir dažādi iepirkumi, tātad dažādas administratīvās lietas. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka Birojs pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti piemērojis Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punktu.

[12.4] Tiesa papildus norāda, ka tas, ka, tiesas ieskatā, Birojam vajadzēja pēc būtības izskatīt pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus, nenozīmē, ka līdz ar to lēmumā par šiem iesniegumiem Birojam būtu obligāti jāpārraksta Biroja 2014.gada 28.aprīļa lēmumā norādītie apsvērumi un secinājumi. Tiesas ieskatā, ja Birojs, izskatot pēc būtības 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus, secinātu, ka Biroja apsvērumi un secinājumi saistībā ar šiem iesniegumiem ir tieši tādi paši, kādus Birojs jau ir izklāstījis

2014.gada 28.aprīļa lēmumā, Birojs lēmuma motīvu daļā varētu ietvert atsauci uz 2014.gada 28.aprīļa lēmuma motīviem. Ņemot vērā, ka nav šaubu, ka 2014.gada 28.aprīļa lēmums pieteicējai ir zināms, tiesas ieskatā, no procesuālās ekonomijas viedokļa šāda Biroja rīcība būtu bijusi pieļaujama.

[13] Tālāk tiesa pārbaudīs, vai Birojs pamatoti atstājis bez izskatīšanas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta normu. Minētā tiesību norma noteic, ka Birojs ir tiesīgs iesniegumu atstāt bez izskatīšanas, ja iesniegumā ietvertās ziņas ir acīmredzami nepietiekamas iesniedzēja prasības apmierināšanai vai iesniegums ir acīmredzami noraidāms pēc būtības.

[13.1] Pārsūdzētajā lēmumā Birojs, atsaucoties uz Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punktu, ir daļēji nocitējis šo normu, norādot, ka Birojs ir tiesīgs atstāt iesniegumu bez izskatīšanas, ja iesniegums ir acīmredzami noraidāms pēc būtības. Līdz ar to tiesa secina, ka Birojs 2014.gada 14.aprīļa iesniegumus ir atstājis bez izskatīšanas tāpēc, ka, Biroja ieskatā, tie ir acīmredzami noraidāmi pēc būtības. Attiecībā uz to, kāpēc Birojs tā ir uzskatījis, Birojs ir norādījis tos pašus apstākļus, kuru dēļ Birojs ir uzskatījis, ka konkrētajā gadījumā ir pamats atstāt šos iesniegumus bez izskatīšanas saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2.punktu. Proti, Birojs ir norādījis, ka ar 2014.gada 28.aprīļa lēmumu Birojs saturiski identisku nolikuma prasību jau atzina par pamatotu.

[13.2] Tiesas ieskatā, Birojs Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta normu konkrētajā gadījumā nav piemērojis korekti.

Tiesa uzskata, ka pamats atteikties izskatīt iesniegumu pēc būtības sakarā ar to, ka iesniegums ir acīmredzami noraidāms pēc būtības, ir tajos gadījumos, kad, iepazīstoties ar iesniegumu, ir acīmredzams, ka iesniegumā norādītie argumenti paši par sevi bez to padziļināta izvērtējuma ir acīmredzami nepamatoti un tādēļ prasījums ir acīmredzami noraidāms.

Konkrētajā gadījumā tā gluži nav, jo iepirkumā Nr. LVC 2014/11/KF Birojs pats uzskatīja, ka pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumiem saturiski līdzīgais 2014.gada 31.marta iesniegums nav acīmredzami noraidāms pēc būtības, tāpēc Birojs izskatīja šo iesniegumu pēc būtības un tikai pēc padziļināta izvērtējuma secināja, ka iesniegums ir noraidāms, jo pārsūdzētā nolikuma prasība tomēr vērtējama kā pamatota. Tātad iepirkumā Nr. LVC 2014/11/KF Birojs neuzskatīja, ka pieteicējas iebildumi (kuri lielā mērā ir analogi pieteicējas iebildumiem šajā lietā) būtu acīmredzami noraidāmi pēc būtības.

Tiesa saprot, ka, Biroja ieskatā, tā kā Birojs savu viedokli par Pasūtītājas prasību detalizēti aprakstīt asfaltbetona vešanas maršrutu, laiku un veidu ir izteicis 2014.gada 28.aprīļa lēmumā, Birojam pašam bija acīmredzams, ka pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumi no Biroja viedokļa arī būs noraidāmi. Tomēr, tiesas ieskatā, nebūtu pareizi uzskatīt, ka līdz ar to Birojam bija pamats piemērot Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta normu. Minētais pamatojams ar šādiem apsvērumiem.

Likums paredz Biroja saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta normu pieņemta lēmuma pārsūdzību tiesā. Kad tiesā tiek pārsūdzēts šāds lēmums, tiesai vispirms ir jāpārbauda, vai Birojs pareizi atteicies izskatīt personas iesniegumu, atsaucoties uz tā acīmredzamu noraidāmību. Ja tiesa piekrīt, ka personas Birojam iesniegtais iesniegums tiešām ir acīmredzami noraidāms pēc būtības, arī tiesai nav pamata padziļināti to vērtēt. Līdz ar to tiesa uzskata, ka, lai Birojs varētu piemērot Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 3.punkta normu, personas iesniegumam ir jābūt tik acīmredzami nepamatotam, ka tas bez padziļinātas apstākļu noskaidrošanas ir

acīmredzams ne tikai pašam Birojam, bet arī tiesai. Proti, ja secinājumam par iesnieguma pamatotību ir nepieciešams iesniegumā norādītos apsvērumus un iebildumus padziļināti izvērtēt pēc būtības, tas pats par sevi nozīmē, ka tātad iesniegums nav bijis *acīmredzami* noraidāms.

Arī konkrētajā gadījumā pieteicējas 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos norādītie iebildumi pret iepirkumu nolikumu 3.5.punkta prasību, tiesas ieskatā, nav tādi, kuru nepamatotība ir acīmredzama (konstatējama bez padziļināta apstākļu izvērtējuma).

[14] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Birojs konkrētajā gadījumā pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti ir atsaucies uz Publisko iepirkumu likuma 83.^{1}panta pirmās daļas 2. un 3.punktu.

Vienlaikus tiesa norāda, ka minētā Biroja kļūda pati par sevi nekādā ziņā nevar būt iemesls, lai tiesa pieteicējas pieteikumu tādēļ apmierinātu. Kā jau minēts, mērķis, kura dēļ pieteicēja ir vērsusies tiesā, ir panākt, ka Iepirkumu nolikumos ietvertā strīdus prasība tiek atzīta par prettiesisku. Tādējādi pārsūdzētā lēmuma pareizības izvērtējums šajā lietā ir pakārtots jautājums. Lai arī pieteikuma lūgumu daļā pieteicēja savu prasījumu ir noformulējusi kā lūgumu atzīt par prettiesisku pārsūdzēto Biroja lēmumu, būtībā pieteicējas prasījums ir iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietvertās prasības atzīšana par prettiesisku.

Līdz ar to tiesai šajā lietā jāpārbauda iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietvertās prasības tiesiskums *(sal. sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 25.februāra lēmuma lietā SKA-413/2011 13.punktu).*

[15] Iepirkuma nolikums ir tiesību akts, uz kuru tiek balstīta turpmākā iepirkuma procedūra un kurš līdztekus normatīvajam regulējumam (un vienlaikus tam atbilstoši) reglamentē iepirkuma procedūras norisi (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 17.augusta lēmuma lietā SKA-850/2012 7.punktu)*. Nolikumā ietvertajām prasībām, novērtēšanas kritērijiem un kārtībai ir jāatbilst publiskā iepirkuma mērķiem, kuri paredz pasūtītāja pienākumu izturēties pret visiem komersantiem vienādi un nediskriminējoši, kā arī rīkoties pārredzami.

[16] Iepirkumu nolikumu *(iepirkuma Nr.1 nolikums lietas 55.-100.lapā, iepirkuma Nr.2 nolikums lietas 101.-147.lapā)* 7.1.6.1.punktā ir noteiks, ka pretendentiem piedāvājuma Tehniskajā piedāvājumā ir jāiekļauj atbilstoši nolikuma 3.pielikuma „Darba organizācija" prasībām sagatavots apraksts „Darba organizācija" *(sk. lietas 60.lapu un 106.lapu)*.

Strīdus prasība - Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 5.punkts *(sk. lietas 73.-74.lapu un 119.-120.lapu)* noteic, ka piedāvājumā iekļaujamajā Darba organizācijas aprakstā ir jāapraksta kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas ir piemērota Specifikācijā noteikto prasību izpildei, tai skaitā ir detalizēti jānorāda asfaltbetona piegādes maršruti līdz būvobjektam, attālums, orientējošais laiks ceļā, izmantojamā tehnika un citi pasākumi, kas nodrošinās asfaltbetona piegādi un ieklāšanu Specifikācijā noteiktajā kvalitātē.

Vienlaikus Iepirkumu nolikumu 3.pielikuma 2.2.punktā norādīts, ka, sastādot piedāvājumu, pretendentam jāņem vērā, ka neatkarīgi no asfaltbetona atrašanās vietas, līguma izpildē tam jānodrošina asfaltbetona transportēšana un iestrāde objektā tādā kvalitātē, lai sasniegtu Specifikācijās noteiktās prasības attiecībā uz asfaltbetona segumu. Savukārt nolikumu 16.3.punkts paredz, ka komisija izslēdz pretendentu no turpmākas dalības iepirkuma procedūrā, ja pretendents ar tehnisko piedāvājumu un sniegtajām atbildēm uz komisijas jautājumiem nepierāda savu spēju būvdarbu laikā nodrošināt nolikumā norādīto tehnisko prasību izpildi.

[17] No pieteikuma un 2014.gada 14.aprīļa iesniegumiem izriet, ka, pieteicējas ieskatā, minētā strīdus prasība ir prettiesiska, jo tā piešķir priekšrocības tiem pretendentiem, kuri plāno piegādāt asfaltbetonu uz objektu no attāluma ziņā tuvākas ražotnes. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka šī prasība pieļauj atšķirīgu attieksmi pret pretendentiem atkarībā no tā, no kurienes tie plāno vest asfaltbetonu. Tāpat pieteicēja uzskata, ka konkrētā prasība ir neskaidra, jo nolikumā nav noteikti skaidri un konkrēti kritēriji (metodika), pēc kuriem Pasūtītāja izvērtēs pretendentu iesniegtos Darba organizācijas aprakstus. Precīzu izvērtējuma kritēriju trūkuma dēļ pieteicēja uzskata, ka šī prasība pieļauj Pasūtītājas subjektīvu vērtējumu, kas savukārt esot vienlīdzības principa, taisnīgas attieksmes un brīvas konkurences pārkāpums.

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis norādīja, ka pieteicējai ir saprotams, ar kādu mērķi Pasūtītāja ir iekļāvusi nolikumos strīdus prasību. Tāpat pieteicējas pārstāvis norādīja, ka pieteicēja neiebilst, ka strīdus prasība kā tāda ir leģitīma un pamatota, tomēr pieteicējas ieskatā, strīdus prasības prettiesiskums pamatā izpaužoties tās neskaidrībā.

[18] Pasūtītājas pārstāve, tiesas sēdē sniedzot paskaidrojumus, norādīja, ka asfaltbetona masa ir jāuztur noteiktā temperatūrā un konsistencē, pretējā gadījumā tā var noslāņoties un vairs nebūt derīga ieklāšanai objektā, savukārt transportēšana šajā ziņā negatīvi ietekmē asfaltbetona kvalitāti. Turklāt, veicot asfaltbetona ieklāšanu objektā, ir jānodrošina asfaltbetona secīga ieklāšana, jo pretējā gadījumā, ja pēc vienas asfaltbetona porcijas ieklāšanas līdz nākamās porcijas ieklāšanai veidojas pārāk ilga laika atstarpe, iepriekš ieklātais asfaltbetons jau būs sācis sacietēt, un tādā veidā uz ceļa var veidoties „šuves".

Līdz ar to ceļa būvētājam ir jānodrošina, ka asfaltbetons no rūpnīcas līdz objektam tiek piegādāts laikus un nemainot tā kvalitāti. Lai to nodrošinātu, pretendentam ir jābūt aprēķinājušam, cik ilgs laiks būs jāpavada ceļā, cik transporta vienības būs vajadzīgas, lai nodrošinātu vajadzīgo asfaltbetona piegādes regularitāti, kāda veida transports būs piemērots pārvadāšanai (atkarībā no tā, cik tāls ir ceļš, var būt nepieciešams nodrošināt tādu transportu, kas ir aprīkots ar asfaltbetona nepieciešamo konsistenci un temperatūru uzturošām iekārtām (piemēram, maisītāju)), u.tml.

Ievērojot minēto, lai pārliecinātos par to, ka pretendenti ir saplānojuši, kādā veidā tie laikā, kamēr asfaltbetons tiek pārvests no rūpnīcas līdz objektam, uzturēs asfaltbetonu vajadzīgajā kvalitātē un nodrošinās, ka asfaltbetons tiek piegādāts objektam laikus, Pasūtītāja nolikumā ir ietvērusi strīdus prasību.

Pasūtītājas pārstāve vienlaikus norādīja, ka Pasūtītājai būtībā nav svarīgi, no cik tuvas vai tālas asfaltbetona ražotnes asfaltbetons tiek vests, ja vien konkrētais pretendents ir spējīgs nodrošināt, ka tas tiek atvests līdz objektam vajadzīgajā kvalitātē un laikā. Ir pilnībā iespējams, ka asfaltbetons, kas tiek vests no tuvākas asfaltbetona ražotnes vietas ar „vienkāršāku" transportu būs tieši tikpat kvalitatīvs kā asfaltbetons, kas tiek vests no tālākas ražotnes, bet ko vešanas laikā ar speciālām iekārtām maisa vai kā citādi uztur vajadzīgajā kvalitātē. Līdz ar to tā ir katra pretendenta izvēle, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem nodrošināt, ka asfaltbetons tiek piegādāts laikus un vajadzīgajā kvalitātē. Pasūtītājas pārstāve arī paskaidroja, ka Pasūtītāja nevar pati nolikumā izsmeļoši aprakstīt visus iespējamos veidus, kādos pretendentiem asfaltbetons uz objektu jāpiegādā, jo attālumi, no kuriem asfaltbetons tiek vests, ir atšķirīgi, ir iespējami daudz un dažādi pārvadāšanas tehnikas veidi un aprīkojums, ir iespējams, ka kāds no pretendentiem izmanto kādu īpaši inovatīvu pārvadāšanas iekārtu utt.

[19] Izvērtējot Pasūtītājas sniegtos paskaidrojumus, tiesai nav šaubu, ka konkrētā strīdus prasība Iepirkumu nolikumos ir ietverta leģitīma mērķa sasniegšanai – lai Pasūtītāja jau piedāvājumu izvērtēšanas

stadijā varētu pārliecināties, ka pretendents spēs nodrošināt līguma kvalitatīvu izpildi. Ņemot vērā Pasūtītājas norādīto, ka transportēšanas laikā var mainīties asfaltbetona kvalitāte, kā arī to, ka asfaltbetona ieklāšanas procesā ir būtiski nodrošināt noteiktu ieklāšanas regularitāti, tiesas ieskatā, ir saprātīgi un loģiski, ka Pasūtītāja līdz ar to jau piedāvājumu izvērtēšanas laikā vēlas pārliecināties, vai pretendenta izvēlētais asfaltbetonu piegādes risinājums ir tāds, kas ļauj saglabāt nolikuma specifikācijā noteiktās asfaltbetona īpašības.

[20] Izvērtējot pieteikumā ietverto pieteicējas iebildumu, ka strīdus prasība piešķir priekšrocības tiem pretendentiem, kas plāno piegādāt asfaltbetonu uz objektu no attāluma ziņā tuvākas ražotnes, tiesa norāda, ka tam nepiekrīt.

Tiesa nesaskata, ka no strīdus prasības jebkādā veidā izriet, ka tiem pretendentiem, kuri asfaltbetonu plāno vest no tuvākas ražotnes, no Pasūtītājas viedokļa būtu kādas priekšrocības. Tiesas ieskatā, strīdus prasība pieļauj asfaltbetona piegādi no jebkura attāluma, ja vien piedāvājuma iesniedzējs spēj nodrošināt asfaltbetona savlaicīgu piegādi tādā veidā, ka tas nezaudē savas īpašības. Līdz ar to no strīdus prasības secināms, ka nav nozīmes, no cik tuvas vai tālas asfaltbetona ražotnes asfaltbetons tiek vests, ja vien konkrētais pretendents ir spējīgs nodrošināt, ka tas tiek atvests līdz objektam vajadzīgajā kvalitātē un laikā.

Turklāt piedāvājuma izvēles kritērijs Iepirkumos ir tikai un vienīgi zemākā cena (Iepirkumu nolikumu 17.6.punkts), līdz ar to Iepirkumu nolikumos nav paredzēts piedāvājumus vērtēt pēc asfaltbetona ražotnes atrašanās vietas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka tas vien, ka Pasūtītāja strīdus prasībā ir norādījusi, ka Darba organizācijas aprakstā pretendentiem ir jānorāda gan plānotais maršruts, gan attālums, pats par sevi nekādā veidā neliecina, ka tātad Pasūtītāja plāno atšķirīgi attiekties pret pretendentiem atkarībā no to izvēlētās asfaltbetona ražotnes attāluma līdz objektam.

[21] Pieteicēja ir norādījusi, ka, tās ieskatā, Pasūtītājai būtu jāakceptē, ka Pasūtītājas kompetencē ir pārliecināties par būvmašīnu un būvmateriālu atbilstību un sertifikāciju, bet asfaltbetona pārvadāšanas jautājumu risināšana ar piedāvājumā ietvertajām būvmašīnām ir katra pretendenta komercprerogatīva. Šajā sakarā tiesa norāda, ka Pasūtītāja jau nenoliedz, ka tā ir katra pretendenta paša izvēle, kādu tieši asfaltbetona piegādes risinājumu tas izvēlas (no kurienes, ar kādu tehniku, pa kādu maršrutu utt.). Iepirkumu nolikumos Pasūtītāja šajā ziņā arī nenosaka pretendentiem nekādus ierobežojumus. Strīdus prasība līdz ar to Iepirkumu nolikumos ir iekļauta ne jau tāpēc, ka Pasūtītāja vēlētos uzspiest pretendentiem kādu konkrētu piegādes risinājumu, bet gan tāpēc, lai Pasūtītāja varētu pārliecināties, ka pretendents ir izplānojis, kā tiks nodrošinātas asfaltbetona piegādes vajadzīgajā laikā un kvalitātē. Kā jau tiesa norādīja iepriekš, šāda prasība, ņemot vērā asfaltbetona iespējamās izmaiņas transportēšanas laikā, ir pamatota.

[22] Pieteicēja 2014.gada 14.aprīļa iesniegumos un pieteikumā tiesai ir uzsvērusi, ka, tās ieskatā, pat ja uzskatītu, ka strīdus prasība nepārkāpj teritoriālās diskriminācijas aizliegumu, ir pamats uzskatīt, ka tā pārkāpj vienlīdzības principu. Tiesa šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt.

[22.1] Kā atzīts tiesību doktrīnā, vienlīdzības principu veido divi elementi jeb divi apakšprincipi – līdztiesības princips (tiesības uz vienlīdzību likuma un tiesas priekšā) un diskriminācijas aizlieguma princips (aizliegums bez attaisnojoša pamata īstenot atšķirīgu attieksmi). Līdz ar to no vienlīdzības principa izriet, ka vienādos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos izturēšanās ir jābūt vienādai, savukārt

atšķirīgos apstākļos izturēšanās ir jābūt atšķirīgai. Diskriminācijas aizlieguma princips papildus nepieļauj nevienlīdzīgu attieksmi, ja tā balstās uz aizliegtu (neattaisnotu) kritēriju *(sk. J.Briede. E.Levits, Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Sagatavojis autoru kolektīvs Dr. iur. J.Briedes zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 127.lpp. vai E.Levits. Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā. – Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011. – 74., 88.-89. un 96.-98.lpp.).*

[22.2] Tiesas ieskatā, no strīdus prasības skaidri izriet, ka tā ir attiecināma vienādi uz visiem pretendentiem (proti, visiem pretendentiem, neatkarīgi no tā, no kurienes tie plāno vest asfaltbetonu, ir jāiesniedz Darba organizācijas apraksts). Tāpat no nolikuma neizriet, ka pretendentu piedāvājumi strīdus prasību kontekstā varētu tikt vērtēti pēc kādiem atšķirīgiem kritērijiem. Tiesas ieskatā, no strīdus prasības jēgas ir pilnībā saprotams, ka pretendentu piedāvājumi strīdus prasības kontekstā tiks vērtēti vienādi, proti, tiks vērtēts, vai pretendenti ir aprakstījuši tādu piegādes risinājumu, kas nodrošinās asfaltbetona piegādi vajadzīgajā laikā un kvalitātē. Tātad visi pretendenti ir vienlīdzīgā situācijā, sagatavojot piedāvājumu dalībai iepirkumā *(sal. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 14.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-134/2013 8.punkts, 2014.gada 22.decembra lēmuma lietā SKA-1278/2014 5.punkts)*.

[23] Kā izsecināms no pieteicējas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē, pieteicējas ieskatā, strīdus prasības pieļautais vienlīdzības principa pārkāpums konkrētajā gadījumā varētu izpausties tādējādi, ka šī prasība esot neskaidra. To, ka prasība ir neskaidra, pieteicēja pamato ar to, ka nolikumā neesot uzskaitīti skaidri kritēriji (metodika, formulas), pēc kādiem Pasūtītāja vērtēs pretendentu piedāvājumos iekļautos Darba organizācijas aprakstus. Līdz ar to pretendenti, gatavojot piedāvājumu, nevarot vadīties pēc konkrētiem kritērijiem, un tiekot pieļauta subjektīva vērtēšana, kas savukārt pieļauj nepamatoti atšķirīgu attieksmi pret pretendentiem.

Pieteicējas pārstāvis uzsvēra, ka prasības neskaidrība ir pieteicējas galvenais iebildums šajā lietā.

[24] Kā jau minēts, strīdus prasība noteic, ka piedāvājumā iekļaujamajā Darba organizācijas aprakstā ir jāapraksta kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas ir piemērota Specifikācijā noteikto prasību izpildei, tai skaitā ir detalizēti jānorāda asfaltbetona piegādes maršruti līdz būvobjektam, attālums, orientējošais laiks ceļā, izmantojamā tehnika un citi pasākumi, kas nodrošinās asfaltbetona piegādi un ieklāšanu Specifikācijā noteiktajā kvalitātē.

Tiesa turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ uzskata, ka strīdus prasība ir vērtējama kā pietiekami konkrēta un skaidra, turklāt, tiesas ieskatā, no nolikuma ir arī pilnībā saprotams, pēc kāda kritērija Pasūtītāja vērtētu strīdus prasības izpildi.

[24.1] Tiesas ieskatā, pretendentam, sagatavojot Darba organizācijas aprakstu atbilstoši strīdus prasībai, konkrētajā gadījumā galvenais ir saprast, kāda mērķa dēļ šāda prasība nolikumā ir ietverta. Ja ir saprotams prasības mērķis, tad, tiesas ieskatā, būtu jābūt pilnībā skaidram, kas tieši prasītajā aprakstā ir jānorāda.

Kā jau minēts, iemesls, kāpēc Pasūtītāja izlēma šādu prasību nolikumā ietvert, ir tas, ka Pasūtītāja uzskatīja par nepieciešamu jau piedāvājumu izvērtēšanas stadijā gūt pārliecību, ka pretendenti ir saplānojuši, kādā veidā tie laikā, kamēr asfaltbetons tiek pārvests no tā ražotnes līdz objektam, uzturēs asfaltbetonu vajadzīgajā kvalitātē un nodrošinās, ka asfaltbetons tiek piegādāts objektam laikus. Šāda nepieciešamība savukārt saskatīta tāpēc, ka asfaltbetons transportēšanas laikā var mainīt tā īpašības (noslāņoties), turklāt, veicot asfaltbetona ieklāšanu objektā, ir jānodrošina asfaltbetona secīga ieklāšana.

Tiesas ieskatā, šie Pasūtītājas norādītie apstākļi, kuru dēļ Pasūtītājai ir nepieciešams pārliecināties par to, ka pretendents ir izvēlējies tādu piegādes risinājumu, kas ļaus nodrošināt līguma izpildi vajadzīgajā (Specifikācijā paredzētajā) kvalitātē, ir tādi, kas ir jāzina jebkuram ceļu būvētājam. Proti, jebkurai personai, kura specializējas ceļu būvniecībā, būtu jāzina, piemēram, tas, ka asfaltbetons laikā, kamēr tas tiek vests no ražotnes līdz objektam, pie noteiktiem apstākļiem (transportēšanas ilguma, temperatūras utt.) var zaudēt tā īpašības (piemēram, noslāņoties). Līdz ar to jebkuram nozares speciālistam būtu arī jāzina, ar kādiem risinājumiem ir iespējams asfaltbetonu transportēšanas laikā uzturēt vajadzīgajā kvalitātē.

Turklāt, kā jau minēts, strīdus prasībā ir tieši atrunāts, ka aprakstītajai pretendenta plānotajai kvalitātes nodrošināšanas sistēmai - izvēlētajam asfaltbetona piegādes risinājumam - ir jābūt tādam, kas ir piemērots Specifikācijā noteikto prasību izpildei, proti, kas nodrošinās asfaltbetona piegādi un ieklāšanu Specifikācijā noteiktajā kvalitātē. Iepirkumu nolikumu Specifikācijas 1.punktā *(lietas 91. un 138.lapa)* norādīts, ka Specifikācijas pieejamas interneta vietnē http://lvceli.lv/lat/sadarbibas_partneriem/iepirkumi pie iepirkuma Nr.1 un iepirkuma Nr.2 dokumentācijas. Specifikācijā aprakstītās kvalitātes prasības pieteicēja nav apstrīdējusi, tātad šīs prasības pieteicējai ir zināmas un saprotamas.

Līdz ar to kompetentam nozares speciālistam, apzinoties, ka līguma priekšmets būs jāizpilda Specifikācijā noteiktajā kvalitātē, ir jābūt saprotamam mērķim, kādēļ strīdus prasība nolikumā ir ietverta. Arī pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē apliecināja, ka pieteicēja saprot, kāda mērķa dēļ konkrētā prasība nolikumos ietverta.

Secīgi, tiesas ieskatā, jebkuram kompetentam pretendentam (tādam, kurš atbilst nolikumā izvirzītajām Kvalifikācijas un pieredzes prasībām), saprotot, ka strīdus prasībā paredzētā Darba organizācijas apraksta uzdevums ir apliecināt, ka pretendents ir izsvēris un izvēlējies līguma izpildei piemērotu asfaltbetona piegādes risinājumu, ir jābūt pilnībā skaidram, ko šajā aprakstā norādīt. Proti, jebkuram pretendentam jau piedāvājuma sagatavošanas stadijā ir jāzina, no kurienes tas plāno vest asfaltbetonu, līdz ar to jebkuram pretendentam ir jau jābūt izplānojušam, cik ilgu laiku paņems asfaltbetona transportēšana, ko savukārt ir iespējams aprēķināt, ja zina konkrētu maršrutu. Tāpat jebkuram pretendentam, plānojot asfaltbetona transportēšanu, ir jābūt ieplānotam, ar kādu tehniku asfaltbetons tiks transportēts, jo pie atšķirīgiem attālumiem asfaltbetona kvalitātes uzturēšanai būs nepieciešams izmantot atšķirīgu tehniku.

Tādējādi tiesa uzskata, ka strīdus prasība ir konkrēta un skaidra, līdz ar to šī prasība visiem potenciālajiem piegādātājiem, kuri ir pietiekami kompetenti un ir ievērojuši pienācīgu rūpību, rada objektīvu iespēju gūt skaidru priekšstatu par Ieprikumu priekšmetu un pretendetu piedāvjumiem izvirzītajām prasībām un sagatavot savu piedāvājumu *(sal. Eiropas Savienības Tiesas 2010.gada 22.aprīļa sprieduma lietā C-423/07 58.punkts)*.

[24.2] Tiesa vienlaikus uzskata, ka, saprotot strīdus prasības mērķi, ir pilnībā saprotams arī tas, pēc kāda kritērija pretendentu Darba organizācijas aprakstos aprakstītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma tiks vērtēta. Proti, kritērijs ir tāds, vai pretendenta aprakstītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma - izvēlētais asfaltbetona piegādes risinājums - ir piemērots Specifikācijā noteikto prasību izpildei (vai tas nodrošinās asfaltbetona piegādi un ieklāšanu Specifikācijā noteiktajā kvalitātē). Tiesas ieskatā, šis kritērijs ir pilnībā objektīvs. Turklāt, kā tiesai paskaidroja Pasūtītāja, šī kritērija pārbaudei nepieciešamības gadījumā ir iespējams pieaicināt arī ekspertu (ja pretendenta un Pasūtītājas starpā būtu strīds par to, vai ar pretendenta aprakstīto asfaltbetona piegādes veidu ir iespējams nodrošināt asfaltbetona kvalitāti).

Līdz ar to tiesa arī nepiekrīt pieteicējai, ka Iepirkumu nolikumos Pasūtītājai būtu jānorāda

konkrēts akceptējamo asfaltbetona piegādes veidu uzskaitījums vai kāda konkrēta detalizēta metodika, pēc kuras strīdus prasības izpilde tiks vērtēta. Kā jau minēts, Pasūtītāja konkrētajos Iepirkumos to, kādu tieši asfaltbetona piegādes risinājumu izvēlēties, ir atstājusi pretendentu ziņā. Pasūtītāja ir akceptējusi visus asfaltbetona piegādes attālumus un būvmašīnas, ja vien tās nodrošina specifikācijai atbilstoša asfaltbetona piegādi un ieklāšanu. Citiem vārdiem sakot, Pasūtītājai nav būtiski, kā pretendents plāno nodrošināt asfaltbetona piegādi, galvenais, lai pretendents nodrošina, ka asfaltbetons tiek piegādāts laikus un vajadzīgajā kvalitātē.

Tā kā Pasūtītāja ir devusi iespēju pašiem pretendentiem izvēlēties, kāds piegādes risinājums tiem ir visērtākais un izdevīgākais, no Pasūtītājas puses nolikumā ietverts detalizēts Pasūtītājas akceptēto piegādes risinājumu uzskaitījums, tiesas ieskatā, tieši nevajadzīgi ierobežotu pretendentu iespējas. Proti, kā tiesai paskaidroja Pasūtītāja, praktiski nav iespējams uzskaitīt visus iespējamos piemērotos asfaltbetona piegādes risinājumus, un mēģinājums veidot šādu uzskaitījumu vienkārši novestu pie tā, ka kāds no piemērotajiem risinājumiem netiktu uzskaitīts, kas attiecīgi būs vērtējams kā nevajadzīgs ierobežojums pretendentiem.

[24.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka strīdus prasība ir pietiekami konkrēta un saprotama, un tas, ka nolikumā nav ietverts detalizēts uzskaitījums vai apraksts, kādi pretendentu ieplānotie asfaltbetona piegādes risinājumi uzskatāmi par piemērotiem specifikācijas prasību ievērošanai, nenozīmē, ka līdz ar to pastāv subjektīvas vērtēšanas risks. Tas, vai pretendentu aprakstītais asfaltbetona piegādes veids nodrošinās asfaltbetona piegādi un ieklāšanu specifikācijā prasītajā kvalitātē, tiesas ieskatā, ir pieteikami precīzs un objektīvs strīdus prasības izpildes izvērtēšanas kritērijs.

Tas savukārt nozīmē, ka pieteicējas arguments, ka strīdus prasības neskaidrība radot vienlīdzības principa pārkāpumu, ir nepamatots.

[25] Ievērojot minēto, tiesai nav šaubu, ka Iepirkumu nolikumos ietvertā strīdus prasība ir tiesiska un pamatota, kas nozīmē, ka pieteicējas pieteikums līdz ar to ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Publisko iepirkumu likuma 85.panta otro daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „/nosaukums A/" pieteikumu par Valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" izsludinātā iepirkuma ar identifikācijas Nr. LVC 2014/10/ERAF un izsludinātā iepirkuma ar identifikācijas Nr. LVC 2014/58/ERAF nolikumu 3.pielikuma 5.punktā ietverto prasību atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese referente I.Višķere

Tiesnese I.Putra

Tiesnese A.Zariņa